

மின்நிலா

ஆகஸ்ட் 30, 2021

மின்நிலா :: ஆண்டு 2 ; இதழ் 15.

மின்நிலா 067

ஆசிரியர்கள் :

B SRIRAM
K G GOUTHAMAN
KAYJEE
K G Y RAMAN
K S

முந்தைய வார மின்நிலா சுட்டி [MN 066](#)

[மின்நிலா பொங்கல் மலர் சுட்டி](#)

[மின்நிலா தீபாவளி மலர் சுட்டி](#)

எங்கள் பிளாக் பதிவுகளை அன்றாடம் படிக்க
<https://engalblog.blogspot.com> தளத்திற்கு செல்லுங்கள். நன்றி.

பொருளடக்கம்

கராச்சி அல்வா - நெல்லைத்தமிழன் ரெஸிப்பி.....	2
சிறுகதை : மாறுதல் வரும் - பானுமதி வெங்கடேஸ்வரன்	9
கேள்வி பதில்கள்.....	17
உடம்பில் குறையில்லே.. ஆனா உணவு செல்லலே..- ஸ்ரீராம்	32
கன்னத்தில் அடிக்குமடி முத்தத்தாலே வேண்டுமடி.. மத்ததெல்லாம் உன்னுடைய இதழ்களின் இஷ்டப்படி....:: ஸ்ரீராம்	43
இந்த வார நல்ல செய்திகள்	50
நான் படிச்ச கதை - ஸ்ரீராம்	56
பேசும் படங்கள் :: kgy Raman	62

கராச்சி அல்வா - நெல்லைத்தமிழன் ரெஸிப்பி

முன்பு என் அண்ணன் மும்பை ஹீராநந்தினில இருந்தபோது, அங்க இருந்த டி.மார்ட் துப்பர்மார்க்கெட்டில், ஸ்வீட்ஸ் செக்ஷனில், மஞ்சள்-ஆரஞ்சு கலந்த நிறத்தில் துண்டு துண்டாக அல்வா இருக்கும். அது எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். கொஞ்சம் ஜவ்வு மாதிரி கொஞ்சம் புளிப்பா இருக்கும். அதற்குப் பிறகு மும்பைக்குப் போகும் சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் அந்த அல்வாவை ரொம்பவே மிஸ் பண்ணுகிறேன்.

சமீபத்துல கார்ன் மாவை வைத்து அல்வா பண்ணும் சில ரெசிப்பீஸ் படித்தேன். அப்போ எனக்கு கராச்சி அல்வா நினைவுக்கு வந்தது. சரி இன்று கராச்சி அல்வா செய்து பார்த்துடுவோம் என்று தோன்றியது. மனைவிகிட்ட சொல்லிட்டு, செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டேன். நினைத்தது போல வந்தது. ரொம்ப அழகாகவும் இருந்தது. உடனே திங்கக் கிழமை பதிவுக்கு எழுதி அனுப்பினேன்.

தேவையானவை

Corn Flour - 1 கப்

ஜீனி 1 1/2 கப் (இனிப்பு அதிகம் வேணும்னா 2 கப் எடுத்துக்கலாம்)

நெய் 1/4-1/2 கப்

மஞ்சள் ஆரஞ்சு நிறமி

கட் பண்ணின பாதாம் மற்ற நட்ஸ்

மின்நிலா 067

ஏலக்காய் பொடி 1 தேக்கரண்டி
எலுமிச்சை சாறு 1 மேசைக்கரண்டி

ஜீனி பாகுக்கு 1 கப் தண்ணீர்

கார்ன் மாவைக் கரைத்து வைக்க 1 கப் தண்ணீர் (அல்லது சிறிது அதிகம்)

செய்முறை

1. பாதாம் போன்ற நட்ஸ் நல்லா கட் பண்ணினது எடுத்து வச்சுக்கோங்க. பிறகு அல்வாவை எந்தத் தட்டுல கொட்டப் போகிறோமோ அதில் நெய் தடவி வச்சுக்கோங்க.

2. கார்ன் மாவை (ஸ்டார்ச்சை) தண்ணீர் விட்டு கட்டி தட்டாமல் விஸ்க் வைத்து நன்றாக கலக்கி வைத்துக்கொள்ளவும்.

3. கடாயில் ஜீனியையும் தண்ணீரையும் விட்டு சூடுபடுத்தவும். ஜீனி நன்றாகக் கரைந்த பிறகு அதில் லெமென் சாறைச் சேர்க்கவும். அது நன்கு கலந்த பிறகு, கரைத்து வைத்திருந்த கார்ன் மாவு கலவையை இன்னொரு தடவை கலக்கிவிட்டு கடாயில் விடவும். இப்போ கைவிடாம கலக்கவேணும். கார்ன் மாவு ஜீனியோடு கலந்து கெட்டியாக ஆரம்பிக்கும்.

4. இப்போ அதில் நிறமியைச் சேர்த்து கைவிடாமல் கிளறவும். அதனுடன் இரண்டு மேசைக்கரண்டி நெய் விட்டுக் கிளறவும்.

மின்றிலா 067

5. அவ்வப்போது நெய் விட்டு கிளறவும். இப்போது அதில் எடுத்துவைத்த நடஸில் பாதியளவும், ஏலக்காய் பொடியையும் சேர்த்துக் கிளறவும்.
6. ஒரு கட்டத்தில் நெய் பிரிய ஆரம்பிக்கும். கலவை முழு அல்வா பதத்திற்கு வந்துவிடும். கலவையும் கண்ணாடி போல பளபளக்கும். கடாயில் ஒட்டாமல் வழக்கிக்கொண்டிருக்கும்.
7. இந்த ஸ்டேஜில் அடுப்பை அணைத்துவிட்டு, கலவையை நெய் தடவிய தட்டில் கொட்டிவிடவும்.
8. மெதுவாக மேற்புறத்தை ஸ்பூனினால் சமப்படுத்திவிட்டு, அதன் மேல் மீதி உள்ள நடஸைத் தூவவும்.
9. இதை அப்படியே 1-2 மணி நேரம் விட்டுவிட வேண்டும். கலவையின் சூடு முழுமையும் குறையணும்.
10. ஒரு தட்டில் இதனை கவிழ்த்துவிட்டால் (நான் ஒரு ப்ளேட்டை அல்வா இருந்த தட்டின் மேல் வைத்து தலைகீழாகத் திருப்பி மேடையில் வைத்து மெதுவாக நெய் தடவிய தட்டை எடுத்துவிட்டேன். அல்வா ஜம் என்று ஒரு இஞ்ச் தடிமன்ல கேக் மாதிரி தட்டில் விழுந்துவிட்டது) கேக் மாதிரி விழும். பிறகு கத்தியினால் சதுரமாக கட் பண்ணிடவேண்டியதுதான். அல்வாவை துண்டு துண்டுகளாக எடுக்கும்போது மேல் பகுதியில் நாம் முன்பு தூவிய நடஸ் ஒட்டிக்கொண்டு அழகாக இருக்கும்.

மின்றிலா 067

மின்றிலா 067

எனக்கு எப்போதுமே கொஞ்சம் ஜவ்வு மாதிரி அல்வா
இருந்தால்தான் பிடிக்கும். ஆனால் இந்த
அல்வா அப்படி ஜவ்வு மாதிரி இருக்காது.

வாயில் போட்டுக்கொண்ட உடனேயே அருமையாக கரைவது
போல சூப்பரா இருக்கும் (ஆனால் என் விருப்பம்
அதுவல்ல). என் பசங்க, ஆளுக்கு மிகச் சிறிய துண்டை, நான்
விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க எடுத்துக்
கொண்டார்கள்.

எப்போதும்போல, பக்கத்து பில்லிங்கில் இருக்கும்
மாமியாருக்கும், ஷட்டகர் வீட்டிற்கும் கொடுத்து
அனுப்பினேன்.

ரொம்ப சுலபமான ரெசிப்பி இது. அரை மணி நேரத்துல பண்ணிடலாம் (துண்டு போடத்தான், அது ஆற 1 மணி நேரத்துக்கு மேல ஆகும்) உங்களுக்கு இனிப்பு பிடிக்கும், ஜவ்வு மாதிரி இடிக்கும் அல்வா பிடிக்காது, சுலபமா செய்யக்கூடியதா இருக்கணும் என்றால் கராச்சி அல்வாவைச் செய்துபாருங்கள்.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)
மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல

சிறுகதை : மாறுதல் வரும் - பானுமதி வெங்கடேஸ்வரன்

தான் எழுதி முடித்த கதையை கவரில் போட்டு,
ஒட்டுவதற்கு பெவிஸ்டிக்கை எடுப்பதற்காக
அப்பா, அம்மாவின் அறைக்குள் நுழைய கதவைத் திறந்தவன்
அங்கு அவன் தம்பி மகேஷின் கோலத்தைப் பார்த்து
அதிர்ந்தான்.

அம்மாவின் புடவை, சட்டையை அணிந்து கொண்டு,
கண்களில் மை, நெற்றியில் பொட்டோடு, லிப்ஸ்டிக்கை
உதட்டில் பூசிக்கொண்டிருந்த மகேஷ் திடுக்கிட்டு நிற்க,

"டேய்! என்னடா பண்ண?" என்று முரளி அதட்டியதும், அப்படியே தரையில் குறுகி உட்கார்ந்தவன் அழுகிறான் என்பது புரிந்தது.

"என்..ன் ..டா?"

தலையை மெல்ல நிமிர்த்திய மகேஷ், "நான்.. டா இல்ல.. டி.."

"என்னது.?"

"ஆமாம், எனக்கு இது பிடிக்கல, நான் மாறப் போறேன்.."

"ஓதபடுவ.. என்னடா உளர்ர?"

"நிஜமாத்தான் சொல்றேன், இப்போ இல்ல, ரொம்ப நாளாவே எனக்கு பொம்பளையா வாழத்தான் பிடிக்கும். இன்னிக்கு உனக்கு தெரிஞ்ச விஷயம் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் அப்பா, அம்மாவுக்கும் தெரியும், அவங்களால இதை நிச்சயமா ஏத்துக்க முடியாது.." என்று சற்று இடைவெளி விட்டவன், தொடர்ந்து, "நான் வீட்டை விட்டு போயிடுறேன்.."

"சீ சீ அதெல்லாம் வேண்டாம். நான் அப்பா அம்மாட்ட பேசறேன். நீ டிரஸ் மாத்திக்கோ.. இல்ல வேண்டாம் இதே ட்ரெஸ்ஸில் இரு.." என்றதும் மகேஷ் நம்ப முடியாமல் அண்ணனைப் பார்த்தான்.

அவனை அங்கேயே விட்டு விட்டு வாசல் படியில் வந்து அமர்ந்த முரளியின் மனதில் ஆற்றாமை, வருத்தம், துக்கம் என்று கலவையாய் உணர்வுகள் கிளர்ந்தெழுந்தன.

இந்த மாதிரி விபரீதங்கள் வெளியே எங்கோ, யாருக்கோ நடக்கும் பொழுது அது நம்மை பாதிக்கவே பாதிக்காது, அக்கம் பக்கத்தில் நடக்கும் பொழுது ஐயோ பாவம் என்ற உணர்வு வரும், நம் வீட்டிலேயே நடக்கும் பொழுதுதான் அதன் முழு வீச்சு பரிகிறது.

இதை எப்படி அம்மா, அப்பாவிடம் சொல்வது? அவர்கள் எப்படி எடுத்துக் கொள்வார்கள்?

சிறு வயதிலிருந்தே மகேஷ் ஆண்களை விட பெண்களோடுதான் அதிகம் விளையாடுவான். அவன் அம்மா முரளிக்குப்பிறகு ஒரு பெண் குழந்தையை எதிர்பார்த்திருக்க, இரண்டாவதாகவும் ஆண் குழந்தையே பிறந்ததும் ஏமாற்றத்தை மாற்றிக் கொள்ள மகேஷுக்கு பெண் பிள்ளை போல் கவுன் அணிவிப்பது, தலை முடியை நீளமாக வளர்த்து பூச்சுடி அழகு பார்ப்பாள். அவள் கணவன், "ஆம்பிளை பையனுக்கு இப்படி பொம்பளை மாதிரி டிரஸ் பண்ணாத.." என்று கோபிப்பார். ஆனாலும் அம்மா தனக்கு அடுத்து ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கும் வரை நிறுத்தவில்லை.

மகேஷ் தங்கைக்கு சரியாக பாண்டி, கல்லாங்காய், பல்லாங்குழி என்று விளையாடுவான். அவள் மருதாணி வைத்துக் கொள்ளும் பொழுது இவனும் அவளைப்போலவே விரல்களுக்கு குப்பியும் வைத்துக் கொள்வான். முரளி கேலி செய்வதை பொருட்படுத்த மாட்டான். ஏன் கோலம் கூட அழகாக போடுவான். ஆனால் அப்பா பார்த்தால் திட்டுவார் என்பதால் அவர் பார்க்காத பொழுது கோலம் போடுவான்.

இதையெல்லாம் ஏதோ அவனுக்கு அதில் இன்ட்ரெஸ்ட் என்று விட்டு விட்டோமோ? என்று என்று இப்போது முரளிக்கு

தோன்றியது. இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசிக்க வேண்டும். உடனடியாக அப்பா, அம்மாவிடம் சொல்ல வேண்டும்.

எப்படி சொல்வது என்று யோசித்துக் கொண்டே இருக்கும் பொழுது வெளியே சென்றிருந்த அம்மாவும், அப்பாவும் வாசல் கேட்டை திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

"ஏண்டா வாசலில் உட்கார்ந்திருக்க?"

"சும்மாதான் காத்துக்காக"

"ஏன் பவர் கட்டா?"

"பவரெல்லாம் இருக்கு. சும்மாதான் கொஞ்சம் பிரெஷ் ஏர் குடிக்கலாமேன்னுதான்"

"சரிதான்" என்றபடியே உள்ளே நுழைந்தவர், பாத் ரூம் சென்று கை, கால்களை கழுவி விட்டு வந்து மின் விசிறியை சுழல்விட்டு சோபாவில் உட்கார்ந்தார்.

புடவையை மாற்றிக் கொள்ள தன் அறைக்குள் சென்ற அம்மா, அங்கு இருந்த மகேஷைப் பார்த்து விட்டு, "என்னடா இது வேஷம்? காலேஜுல ஏதாவது ஃபான்சி டிரஸ் காம்ப்ளீஷனா? சேலையெல்லாம் கட்டிட்டு உட்கார்ந்திருக்க?" என்று மகேஷிடம் கேட்கும் குரல் கேட்டது.

முரளி ஹாலில் அப்பாவிடம், "அப்பா, மகேஷுக்கு ஒரு பிராப்ளம் இருக்குப்பா.." என்றபடியே வாசல் கதவை சாத்தினான்.

"என்ன பிராப்லம்? எதுக்கு கதவை மூடற? "

"கொஞ்சம் பேசணும், மகேஷ இங்க வா, அம்மா நீயும் வாம்மா, அப்புறம் ட்ரெஸ் சேன்ஜ் பண்ணிக்கலாம்"

சேலை உடுத்தி வந்து நின்ற மகேஷைப் பார்த்ததும் அவருக்கு ஏதோ புரிவது போல் இருந்தது. மகேஷின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்ட முரளி, "அப்பா, அவன்... ஹி.... இஸ் ஷி.."

அவன் சொன்ன வார்த்தைக்கு நேர் அர்த்தம் புரிந்தாலும், அது முழுமையாக அர்த்தமாக சில வினாடிகள் பிடித்தன. புரிந்ததும், அது தந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள முடியாமல் மகேஷை வெறித்தார்.

அம்மா நம்ப முடியாமல், "என்னடா சொல்ற?, இதெல்லாம் நம்ம குடும்பத்துல கிடையாதே? எங்கேருந்து வந்தது? ஐயோ! இப்படி ஒரு விஷயம் நம்ம வீட்டுல இருக்குனு வெளில தெரிஞ்சா மானம் போய்டுமே.."

"ஆமா, இப்போ அழு, ஆம்பிளை பையனுக்கு பொம்பள மாதிரி டிரஸ் பண்ணாத, பண்ணாதனு எவ்ளோ தடவ சொன்னேன்? இப்போ அனுபவி."

"அப்பா, ப்ளீஸ்.. ஒருத்தரை ஒருத்தர் ப்ளேம் பண்ணிக்கற நேரம் இது இல்ல. இனிமே என்ன பண்ணணும்னுதான் யோசிக்கணும்."

"என்ன பண்ணறது? இப்படி ஒரு ஆள வீட்டில் வெச்சுகிட்டு தெருவில் தலை நிமிர்ந்து நடக்க முடியுமா?"

" என்னால யாருக்கும் கஷ்டம் வேண்டாம், நான் வீட்டை விட்டு போயிடுறேன்"

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம்..நீ பேசாம இரு"

"இந்த மாதிரி ஒரு ரெண்டும் கெட்டான் நம்ம வீட்டுல இருக்குனு தெரிஞ்சா நாளைக்கு சித்ராவை யாரு கட்டுவாங்க? உனக்கு யாரு பொண்ணு கொடுப்பாங்க? நம்ம சொந்தக்காரங்க நம்மளை ஒதுக்கி வெச்சாலும் ஆச்சர்யமில்லை."

"ஒதுக்கி வெச்சா வெச்சுக்கட்டும்.. இந்த உண்மை தெரிஞ்சு நம்மளோடு சம்பந்தம் பண்ணிக்கிறவங்க கண்டிப்பா இருப்பாங்க."

"ஐயோ! நம்ம குடும்பத்துல யாரும் இப்படி கிடையாதே? நமக்கு ஏன் இப்படி நடக்கணும்?" அம்மா மறுபடியும் அதே பல்லவியை பாடினாள்.

"அம்மா, பொலம்ப ஆரம்பிச்சுடாத, நல்லா இருக்குற எத்தனையோ பேருக்கு அங்கஹீனமாவும், புத்தி ஸ்வாதீனமில்லாமலும் குழந்தை பிறக்கலையா? அந்த மாதிரிதான் இதுவும் இயற்கையில் நடக்குற பிழை. அது நமக்கு ஏன் நடக்குதுன்னு கேட்டால் யாரு பதில் சொல்ல முடியும்? வந்தாச்சு, இனிமே என்ன பண்ணணும்னு யோசிக்கலாம்"

"என்னத்த பண்ணித் தொலைக்கிறது?"

" முதலில் இந்த மாதிரி பேசறத நிறுத்தணும். நல்ல வேலையாக அவனுக்கு இந்த வருஷத்தோட படிப்பு முடியும்.

லெட் ஹிம் கம்பளீட். இப்போல்லாம் மூன்றாம் பாலினத்தவருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் மறுக்கப்படுவதில்லை. நாம் ஒரு நல்ல டாக்டரை கன்சல்ட் பண்ணலாம்".

"என் தலையெழுத்து.."என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டார். " எப்படிடா இந்த மாதிரி? உங்கம்மா சின்ன வயசுல அவனுக்கு பெண் கொழந்த மாதிரி அலங்காரம் பண்ணி பார்த்ததால் வந்து பாதிப்பா?"

"அதெல்லாம் கிடையாதுப்பா, எனக்கும் சரியாய் தெரியாது, அதனாலதான் ஒரு டாக்டரை கன்சல்ட் பண்ணலாம்னு சொல்றேன்".

"அவனை முதல்ல டிரஸ் மாத்தச் சொல்லு, அவனை பார்த்தாலே என்னவோ போல் இருக்கு" மகேஷை பார்க்காமல் முரளியிடம் அவர் கூற,

"ஏம்ப்பா, என்ன பாக்கவே உங்களுக்கு பிடிக்கலையா?" என்று மகேஷ் ஏதோ சொல்லத் தொடங்க, முரளி அவனுக்கு பேச வேண்டாம் என்று ஜாடை காட்டி அவனை உள்ளே அனுப்பினான்.

"அப்பா நம்மதான் அவனுக்கு இப்போ சப்போர்ட் பண்ணனும், இல்லனா, அவன் எங்காவது சிக்னலில் பிச்சை எடுப்பான், அல்லது கேவலமான தொழிலுக்கு போவான், அது பரவாயில்லையா?"

அப்பா பதில் சொல்லாமல் தலையை குனிந்து கொண்டார், அவர் கண்களிலிருந்து கரகரவென்று நீர் வழிந்தது. இது வரை அப்பாவின் கண்களில் கண்ணீரை பார்த்திராத

மின்நிலா 067

முரளிக்கும் அடக்க முடியாமல் கண்ணீர் வழிந்தது. "நாம் அவனுக்கு உதவி செய்துதான் ஆக வேண்டும்." என்றபடியே கதவைத் திறந்தான். காற்று உள்ளே நுழைந்தது.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

கேள்வி பதில்கள்

அப்பாதுரை :

இட்லி, வடை அல்லது பொங்கல், பூரி அல்லது தோசை மற்றும் காபியுடன் கூடிய மினி டிபன் சென்னையிலும் 75-100 ரூபாக்குக் கிடைக்கிறது - சுகாதாரமான டிபன் கடைகள் (அன்னபூரணி, சங்கீதா, மயிலாபூர் மாமி). பெங்களூர் என்ன கொம்பா ?

உணவுப் பண்டங்கள் விலை பல காரணங்களால் மாறுபடும். இது லாஜிக்கை மீறிய நிலவரம். மசால் தோசை ஒரே ஊரிலேயே 75 முதல் 175 ரூ வரை இருக்க வாய்ப்புண்டு. விவாதத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சமாசாரம்.

பெங்களூர் கொம்பு இல்லை வாலாகவேதான் இருக்கட்டுமே...!!

கீதா சாம்பசிவம் - பதிவில் சொன்ன பதில் :

"பெண்"களுர் மட்டுமல்ல ஆந்திராவிலும் ஓட்டல்களில் உணவுப் பண்டங்கள் விலை குறைவே! அதோடு இல்லாமல் இங்கே தமிழகத்தில் 60 ரூபாய்க்குக் குறைந்து தோசை கிடைப்பதில்லை. சாதா தோசை தான்! அதையும் மொறுமொறுவெனக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லிக் கொண்டு தூள் தூளாய்க் கொடுக்கிறாங்க/இல்லைனா உடைச்சு எடுக்கிறாப்போல் கொடுக்கிறாங்க! :(

& சாப்பாட்டு விஷயங்கள் மட்டும் அல்லாது, நகர சுத்தம், மக்கள் மனோ நிலை எல்லாவற்றிலும், சென்னையை விட பெங்களூரு கொம்பாக இருக்கிறது என்றுதான் எனக்கும் தோன்றுகிறது.

கேள்விகள் கேட்டவர்(களு)க்கு எங்கள் நன்றி. தொடர்ந்து, நிறைய கேள்விகள் கேளுங்கள்.

=====

மற்றவர்கள் யாரும் கேள்வி கேட்கவில்லை என்பதால் இதோ எங்கள் கேள்விகள் சில.

1) அன்றாட வேலைகளில் நீங்கள் அலுத்துக்கொண்டே செய்யும் வேலை எது?

2) உங்கள் சமையல் அறையிலோ, உங்கள் அறையிலோ அல்லது உங்கள் பீரோவிலோ அதது, அதனதன் இடத்தில் இருக்குமா - அல்லது ஒவ்வொன்றையும் எல்லா இடங்களிலும் தேடித் தேடித்தான் கண்டு பிடிப்பீர்களா?

3) உங்கள் அன்றாட வேலைகளில் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும் வேலை எது?

4) " Thank you " என்ற பதத்தை அடிக்கடிப் பயன்படுத்துவீர்களா? ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு தடவைகள்?

5) உங்களுக்கு யாராவது எதற்காவது நன்றி (Thank you) கூறினால் உங்கள் பதில் என்னவாக இருக்கும்?

மின்நிலா 067

a) ஒரு புன்னகை

b) ஒரு கும்பிடு

c) " அட - இதுக்கெல்லாம் என்னங்க thanks ?"

d) நீங்களும் ஒரு "thank you " சொல்லிவிடுவீர்களா ?

6) இதுவரையில் நீங்கள் " Thank you " சொல்லி, அதைக் கேட்டவரிடமிருந்து வந்த விசித்திரமான response என்று எதைச் சொல்வீர்கள்?

=====

படம் பார்த்து, கருத்து சொல்லுங்க :

1)

2)

3)

4)

5)

எங்கள் கேள்விகளுக்கு வந்த பதில்களும், படங்களுக்கு வந்த கருத்துகளும் இங்கே :

நெல்லைத் தமிழன் :

1. //நீங்கள் அலுத்துக்கொண்டே செய்யும் வேலை// - ஒரே மாதிரியாக தினமும் செய்யக்கூடிய வேலை, நம்மை அலுத்துப்போகச் செய்யும். நாம்தான் அதில் கொஞ்சம் இன்னொவேடிவ் ஆக, ஏதாவது மாறுதலைக் கொண்டு வரணும்.

2. //அத்து, அதனதன் இடத்தில் இருக்குமா // - எனக்கு அந்த அந்த இடங்களில் வைத்துத்தான் பழக்கம் (விதிவிலக்குகள் இருக்கும்). என் கான்சப்ட், வீட்டிற்குள் கண்ணை முடிக்கொண்டு நுழைந்தாலும் அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று, எதை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க முடியணும். நான் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே, இந்த இடத்தில் இந்தப் பகுதியில் அது இருக்கும் என்று சொல்வேன்.... (ஆனா இதனை எங்க வீட்டிலேயே பின்பற்றுவதில்லை. அதனால் கிச்சன் என் கையில் வரும்போது எரிச்சலாக இருக்கும் ஹாஹா)

- - (2) - இந்த கொரோனா காலத்தில், லிவிங் ரூம் பாதி வரை, ஓரங்களில், நாங்கள் வாங்கும் பொருட்கள் (ஆன்லைன் டெலிவரி) பாக்ஸில் இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அது கொஞ்சம் வீட்டின் (ஹால் வரை) neatnessஐ பாதிக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது செய்யணும் என்று நினைத்திருக்கிறேன்.

3. //" Thank you " என்ற பதத்தை அடிக்கடி// - அதிகமாகப் பயன்படுத்துவேன், பிறர் செய்யும் உதவிக்கெல்லாம். அது

மின்நிலா 067

யார் என்பதற்கு விதிவிலக்குகள் கிடையாது. காய்கறி கடைக்காரர் முதற்கொண்டு.

4. //நன்றி (Thank you) கூறினால் உங்கள் பதில்// -
பெரும்பாலும் welcome.

KILLERGEES Devakottai :

குழந்தை நிற்க தாய் ஊஞ்சலாடுவது வித்தியாசமான புகைப்படம்தான்.

Jayakumar Chandrasekaran:

1) அன்றாட வேலைகளில் நீங்கள் அலுத்துக்கொண்டே செய்யும் வேலை எது?

வயசானதால் தினசரி வேலைகளையும் கஷ்டப்பட்டு செய்ய வேண்டி உள்ளது (அலுத்துக் கொண்டல்ல). முக்கியமாக காலைக் கடன்கள். சுஜாதா சொன்னமாதிரி அது தீர்ந்தால் ஒரு ஆசுவாசம்.

2) உங்கள் சமையல் அறையிலோ, உங்கள் அறையிலோ அல்லது உங்கள் பீரோவிலோ அது, அதனதன் இடத்தில் இருக்குமா - அல்லது ஒவ்வொன்றையும் எல்லா இடங்களிலும் தேடித் தேடித்தான் கண்டு பிடிப்பீர்களா?

அது என்னவோ நாளாக நாளாக குப்பைகள் சேர சேர ஒழுங்கு முறைகள் தவறி விடுகின்றன. ஆனால் ஒன்று எப்போதும் தேடும் பொருள் சீக்கிரம் கிடைக்காது. எப்போதோ தேடிய பொருள் திடீரென தென்படும். சமையலறை என்றால் வழக்கமாக உபயோகிக்கும் பொருட்கள் ஒரே இடத்தில்

இருப்பதால் தேட வேண்டாம். ஸ்டாக் மட்டும் வேறே இடத்தில் இருக்கும். அதை தேடி எடுக்க வேண்டி இருக்கும்.

3) உங்கள் அன்றாட வேலைகளில் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும் வேலை எது?

Browsing.

4) " Thank you " என்ற பதத்தை அடிக்கடிப் பயன்படுத்துவீர்களா? ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு தடவைகள்?

பதம் உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் நேரவில்லை, வெளியில் செல்வதில்லை. யாரும் வருவதில்லை கொரியர் தவிர.

5) உங்களுக்கு யாராவது எதற்காவது நன்றி (Thank you) கூறினால் உங்கள் பதில் என்னவாக இருக்கும்?a) ஒரு புன்னகை

b) ஒரு கும்பிடு

c) " அட - இதுக்கெல்லாம் என்னங்க thanks ?"

d) நீங்களும் ஒரு "thank you " சொல்லிவிடுவீர்களா ?

புன்னகை.

6) இதுவரையில் நீங்கள் " Thank you " சொல்லி, அதைக் கேட்டவரிடமிருந்து வந்த விசித்திரமான response என்று எதைச் சொல்வீர்கள்?

மின்நிலா 067

ஒரு குடிலுக்கு தேங்கு யு சொல்ல பதிலுக்கு அது நோ
மனுஷன் என்று சொன்ன பதில்.

மாதேவி :

எனக்கு பொருட்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும்
பெரும்பாலும் ஒழுங்காகவே இருக்கும். வீட்டில் மற்றவர்கள்
அப்படி இருக்கமாட்டார்கள் அந்நேரம் கோபம் வரும்
திட்டிவிட்டு ஒழுங்கு படுத்துவேன்.

நன்றி அடிக்கடி உபயோகிக்கும் வார்த்தை.

கும்பிடுபோடும் நாய்குட்டிகள் ரசனை.

வல்லிசிம்ஹன்:

முதலில் படங்கள்,
குரங்கார் ஹேண்ட்பாகை ஆராய்வது ,
சாப்பிடும் பொருளுக்காக இல்லாவிட்டால்
எறிந்து விடுவார் ஆக இருக்கும்.

இரண்டு குட்டிகளும் தாங்கு யு சொல்லிக் கொள்கின்றன.

ஊஞ்சல் அக்காவின் தலைமுடியைச் சின்னத்தங்கை
இழுக்கிறாள்.

அக்கா அலறாமல் என்ன செய்வார்:)))

எஜமானரை இழுத்துச் செல்லும் நாய்க் குட்டி:
அவர் ஸ்கேட்போர்டில் விழுந்திருப்பது இன்னும் விசேஷம்.
உட்கார்ந்திருப்பவர் வேறு சிரிக்கிறார்...)

பூனை நாய் சம்பாஷணை.

" என்னய்யா என் ஏரியாவுக்கு வந்துட்ட?

"அதுக்கு என்னா செய்ய முடியும்? இருக்கிற இடம் உனக்கும் எனக்குமே போதலை. இதுல மனுஷங்க குறுக்க நெடுக்க போய்க்கிட்டே இருக்காங்க!!!!"

= = =

இடம் மாறிப் பொருட்கள் வைக்கப் பட்டால் சங்கடம்தான். என் அறையில் அது நிகழ வாய்ப்பில்லை.

சமயலறையில் மாறி இருந்தால் அலுப்புதான் வரும். எங்க வீடு, சென்னை என்றால் அங்கு மாற்றம் செய்வது நான் மட்டுமே:)

உங்கள் அன்றாட வேலைகளில் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும் வேலை எது?//////

Net.Internet.

Geetha Sambasivam:

நான் எப்போவுமே எந்தப் பொருளையும் இடம் மாற்ற மாட்டேன். இரண்டு மாதங்களாகப் படுத்துக்கொண்டே எது எங்கே இருக்குனு சொல்லுவேன். இப்போக் கொஞ்சம் தலைகீழ் தான். மாற்றிப் பழையபடி கொண்டு வரணும்.

அலுத்துண்டே செய்யற வேலைனு பார்த்தால் தேய்த்துக் காய வைத்த பாத்திரங்களை அதனதன் இருப்பிடத்தில் கொண்டு வைப்பது தான். இப்போ எனக்குப் பதிலாக நம்ம ரங்க்ஸ் அலுத்துக்கறார். :))) யாருக்குமே இந்த வேலை பிடிக்காது போல!

வெளி ஆட்கள் தவிர்த்து யாருக்கும் அதிகம் நன்றி சொன்னதில்லை.

அதிக நேரம் எடுத்துக்கும் வேலை? மஹும், அப்படி எதுவும் இல்லையே!

எனக்கு "நன்றி" சொல்பவர்களுக்கு நானும் பதிலுக்கு நன்றி தெரிவிப்பேன்.

பொம்மைங்க இரண்டும் விளையாடுதுங்க! எந்தப் பாப்பாவின் கற்பனையோ?

இழுத்துக் கொண்டு போகும் குட்டிக்கு வலிக்கப் போறதே! குரங்கார் கைப்பையை ஆராய்ந்து எதை எடுத்து வீசிப் போடப்போறாரோ!

அந்தப் பெண்ணின் குழந்தை இல்லை அதுனு நினைக்கிறேன். அம்மாவாக இருந்தால் ஊஞ்சலில் ஆடிக் கொண்டிருக்க மாட்டாள். குழந்தையை உட்கார்த்தி வைத்து ஆட்டி விடுவாள். டாம் & ஜெரியை நினைவூட்டும் கடைசிப் படம்.

எல்லா வேலைகளுக்கும் குறிப்பிட்ட நேரம்னு வைச்சிருப்பதால் அதிக நேரம்னு எந்த வேலையையும் சொல்ல முடியாது. இணையத்துக்கு வந்தாலும் குறிப்பிட்ட நேரம் கடந்து விட்டால் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாலும் கணினியை மூடிடுவேன்.

கோமதி அரசு :

நீங்கள் அனுப்பி இருக்கும் படங்கள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது. சிலது சிரிப்பை வரவழைக்கிறது.

மின்நிலா 067

உங்கள் சமையல் அறையிலோ, உங்கள் அறையிலோ அல்லது உங்கள் பீரோவிலோ அதது, அதனதன் இடத்தில் இருக்குமா - அல்லது ஒவ்வொன்றையும் எல்லா இடங்களிலும் தேடித் தேடித்தான் கண்டு பிடிப்பீர்களா?

எல்லாம் அது அது இடத்தில் இருக்க வேண்டும் எனக்கு . இடம் மாற்றினால் கோபம் வரும். எடுத்தால் எடுத்த இடத்தில் வைக்கவில்லை என்றால் மீண்டும் அதை அங்கே வைக்கும் போது அலுத்துக் கொள்வேன். பிறரிடம் அதை எதிர்பார்ப்பதும் கஷ்டம். அவர் அவர் அவர்களுக்கு தெரிந்த மாதிரி வாழ்கிறார்கள். அதை சுட்டிக் காட்டாமல் இருந்தால் வீடு அமைதியாக இருக்கும்.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

உடம்பில் குறையில்லே.. ஆனா உணவு செல்லலே..- ஸ்ரீராம்

ஸ்ரீ.. நண்பரின் சார்பாக வந்து அறிமுகமானவர். எனக்கும் நண்பனானார். அவர் முழுப்பெயர் ஸ்ரீராஜா. சுருக்கமாக ஸ்ரீ. தேவையானபோது சொன்னால் காபிப்பொடி வாங்கி வந்துவிடுவார். அதுதான் போன வாரம் முழுக்க காபிக் கதை!

என்னை சிலபேர் ஸ்ரீ என்று சுருக்கமாக அழைப்பார்கள். எனவே இந்த பெயர்ப்பொருத்தம் முதல்முறையே மனதுக்குள் அமர்ந்து அவர் எனக்கு நெருக்கமாகி விட்டார்! 30 வயது இளைஞர்தான். அடிக்கடி என்னை வந்து பார்ப்பார். நான் இருக்கும் இடத்துக்கு அருகில் வந்தாலே ஒருநடை என்னையும் வந்து பார்த்து விட்டுப் போய்விடுவார்.

இந்த காபிப்பொடி வாங்கும் விஷயமாக ஒருமுறை அவருக்கு போன் செய்தால் எடுக்கவில்லை. காபிப்பொடிக்கு வேறு ஏற்பாடு செய்துகொண்டேன் என்றாலும், இவன் ::போனை எடுக்காதது மனதில் இருந்து கொண்டே இருந்தது. அப்புறம் பலமுறை செய்தும் எடுக்கவில்லை. மூன்று மாதங்கள் தொடர்பில்லாமல் போனான். சட்டென ஒருமைக்கு மாறிவிட்டேன் என்று யோசிக்க வேண்டாம். நெருக்கமானவனை அவர் இவர் என்று எழுதினால் எழுத வரமாட்டேன் என்கிறது!

சமீபத்தில் ஒருநாள் அவனே பேசினான். அவன் பெயரைப் பார்த்ததுமே சட்டென

எடுத்தேன். "ஸார் .. கூப்பிட்டுருந்தீங்களே.. ஏதும் விஷயமா ஸார்?"

"இல்லப்பா... காபிப்பொடிக்குதான் போன் செய்தேன். என்னப்பா ஆச்சு? எங்கே போனே.. போனையே எடுக்கவில்லை?" என்று கேட்டதும்,

"நான் பொழைச்சதே பெரிய விஷயம் சார்" என்றான்.

என்னை நேரில் வந்து பார்ப்பதாகச் சொன்னான். அப்போது விஷயங்களை சொல்வதாய்ச் சொன்னான். அந்த நிலையிலும் காபிப்பொடி வாங்கித்தர முடியாமல் போனதற்கு வருத்தப்பட்டான்.

"அடேய்.. அதுவா பெரிய விஷயம்... பொழைச்சதே பெரிய விஷயம்கறே.. இப்படி பேசுறியே.. நேர்ல வா பேசுவோம்?" என்றேன்.

ஏதாவது விபத்தா என்று கேட்டால் இல்லையென்கிறான். கொரோனாவா என்றால் இல்லவே இல்லை என்கிறான். உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் அளவு என்னவாய் இருக்கும் என்று மண்டை குடைந்தது.

உடனே வரவில்லை. ஒரு வாரம் கழித்துதான் வந்தான். மற்ற விஷயங்களில் லேசாக மறந்திருந்த நேரம்.

நேரில் வந்து அவன் சொன்ன விஷயங்கள். கேட்கத் திகைப்பாக இருந்தது.

ஸ்ரீக்கு திடீரென தாங்க முடியாத வயிற்றுவலி ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது. அதனுடன் கடுமையான

வாந்தியும். வழக்கமான கைவைத்தியங்கள், மாத்திரைகள் சாப்பிட்டு பயனளிக்காததால் மருத்துவரை நாடி இருந்திருக்கிறான். அவர் ஏதோ ஸ்ட்ராங் டோஸ் மாத்திரை கொடுக்க தற்காலிகமாக சரியாக ஆகி இருக்கிறது.

பிரசவித்திருந்த மனைவியையும், பிறந்த குழந்தையையும் பார்க்க ஊருக்குச் சென்ற இடத்தில் மறுபடி வயிற்று வலி தலை காட்டி, படுத்தி இருக்கிறது. இங்கு வாங்கிச் சாப்பிட்ட எந்த மாத்திரையும் பயனளிக்காததால் அங்கிருந்த மருத்துவமனை செல்ல, அவர்கள் அவனை அட்மிட் செய்து சோதித்திருக்கிறார்கள். இதில் கொரோனா சோதனைகள் வேறு.. நல்லவேளை நெகட்டிவ் என்று வந்திருந்திருக்கிறது.

அவர்கள் மருத்துவமனையிலிருந்த உபகரணங்கள் அனைத்தையும் உபயோகித்துப் பார்த்து விட்டார்கள்.

சகல பரிசோதனைகள், எக்ஸ்ரே, ஸ்கேன், ரத்தப் பரிசோதனை, சளி. சிறுநீர், கல்ச்சர் என்று எல்லா சோதனைகளும் செய்தும் மருத்துவர்களால் என்ன என்று சொல்ல முடியவில்லை. காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் குறை என்று சொல்ல ஒன்றுமே இல்லை!

எது சாப்பிட்டாலும் வயிற்றில் நிற்காமல் / சேராமல் வாந்தி... வாந்தி.. வாந்தி... வயிற்றில் வலி.. வலி.. வலி... உணவில்லாததால் ட்ரிப்ஸ் ஏற, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நினைவிழக்கத்தொடங்கி, போகப்போக ரொம்ப சீரியஸ் ஆகி கோமா நிலைக்குச் சென்று விட்டான் ஸ்ரீ.

இந்த நேரத்தில்தான் நான் :போன் செய்து பார்த்திருக்கிறேன் என்று பின்னர் தெரிந்தது.

மருத்துவர்கள் "எல்லா டெஸ்ட்டும் செய்தாச்சு.. .. நீங்கள் இந்த ரிஸல்ட்ஸ் எல்லாவற்றையும் சென்னைக்கு கொண்டு போய்க் கூட காட்டுங்கள். மருத்துவ ரீதியாய் இவருக்கு ஒன்றும் இல்லை.." என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

'எ(த்)தைத் தின்றால் பித்தம் தெளியும்' நிலைதான்.. உடம்பில் கோளாறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் சாப்பிடுவது எதுவும் ஒட்டவில்லை, வலி வேறு... நினைவும் சரியாய் வரவில்லை.

கிட்டத்தட்ட முடிவு நெருங்கி விட்டதாய் நினைக்கத்தொடங்கி பதட்டம், கவலை என்று கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் உறவினர்கள்.

அப்பா, அம்மா, மனைவி மற்றும் உறவினர்கள் கையைப் பிசைந்துகொண்டு என்ன செய்ய என்று நின்றிருக்க,

ஒரு நாள்..

=====

ஹிஹிஹி... பொக்கிஷத்தை இப்படியும் பகிரலாம்!

ஆசைக்கு எப்பவும் அளவில்லே
அதை அடக்கி வைக்கும் பக்குவமும்
நமக்கில்லே
எதிர்பார்ப்பு இல்லாம வாழ்க்கையில்லே
அது இல்லாம இருக்க சாத்தியமாவதுமில்லே
நினைப்பது எல்லாம் நடப்பதுமில்லே

மின்றிலா 067

நடக்காட்டி மனசுக்கு நிம்மதி இல்லே
நிம்மதியாய் இருக்க வழி
இல்லாது இல்லே
இதோ இருக்கு தமிழ்வாணன்
சொன்ன சொல்லே!

மதுரை: முற்கால பாண்டியர்களின் நீர் மேலாண்மை நுட்பம் :

நீர் மேலாண்மையில் முற்கால பாண்டிய மன்னர்கள் சிறந்து விளங்கியதாக தொல்லியல் அறிஞர் வெ.வேதாசலம் தெரிவித்தார்.

கூத்தியர்குண்டு மற்றும் நிலையூர் கண்மாயில் சமீபத்தில் பாரம்பரிய நடைபயண நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

அப்போது நிலையூர் கண்மாய் குறித்து தொல்லியல் அறிஞர் வெ. வேதாசலம் கூறியது:

நீர்நிலைகளை உருவாக்கு வதிலும், அவற்றைப் பேணுவதிலும் முற்கால பாண்டியர்கள் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. மதுரை மாவட்டத்தின் மிகப் பெரிய கண்மாயாகத் திகழ்ந்த நிலையூர் ஏரி, பாண்டிய மன்னர் பராந்தக வீரநாராயணன் என்பவரின் (கி.பி. 866 முதல் - கி.பி.910 வரை) ஆட்சிக் காலத்தில் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

முற்காலத்தில் 'நாட் டாற்றுக்கால்' என்றழைக்கப்பட்ட அந்தக் கால்வாயே, தற்போது நிலையூர் கால்வாய் என்றழைக்கப்படுகிறது. இக்கால்வாயின் மூலம் நிலையூர் உள்பட ஆறு கண்மாய்கள் தண்ணீரைப் பெறுகின்றன. மேலும், பாசனத்துக்காக நிலையூர் கண்மாயில் உள்ள மடையிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறும் கண், மடைத் தொட்டியிலிருந்து நிலங்களுக்கு நீர் பிரிக்கும் முறை ஆகியன பண்டைய தமிழர்களின் நுட்பமான நீர் மேலாண்மைக்கு அரிய சான்றாக விளங்குகின்றன என்றார் அவர்.

கூத்தியர்குண்டு கிராமம் குறித்து, முனைவர் ரா. வெங்கட்ராமன் பேசியது: கிருஷ்ணதேவராயரின் பிரதிநிதியாக மதுரையில் ஆட்சி புரிந்தவர் திருமலை நாயக்கர். இவரது தளபதியாக பல போர்களில் வெற்றிவாகை

தூடிய தளவாய் ராமசுப்பையன் பிறந்த ஊர்தான் கூத்தியார்குண்டு.

பாண்டிய மன்னர்களின் அரண்மனையில் ஆடல்புரியும் மகளிருக்காக, இவ்வூரில் உள்ள நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே, இந்த ஊர் கூத்தியார்குண்டு எனவும், அதற்கு முன் வேதங்களை கற்றுத் தேர்ந்த அந்தணர்களுக்கு இவ்வூர் தானமாக வழங்கப்பட்டதால், சதுர்வேதிமங்கலம் எனவும் அழைக்கப்பட்டதாக அவர் தெரிவித்தார்.

சுமார் 200 பேர் இந்தப் பயணத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

- தி இந்து - 15=1=2014

=====

நெருங்கினால் விலகுகிறார்கள்
விலகினால் நெருங்குகிறார்கள்
மாறாத தூரங்கள்

நடக்க முடியாத பாதைகளில்
கடக்க முடியாத தூரங்கள்
நெருங்கி வருவதேயில்லை
சில உறவுகள்.

=====

மதன்....

எதுக்கும் நீங்க ஒவ்வொரு
டானிக் பேரா சொல்லிக்கிட்டே
வாங்க டாக்டர்..... எதோட
பேரு ஸ்டைலா
இருக்கோ
அதையே வாங்
கிக்கிறேன்...!

என்னங்க?
இப்பத்தான்போன
மாசம் என் 'பர்த்
டே' வந்தபோது
பட்டுப் புடவை
வாங்கியாச்சு....
அதனாலே அடுத்த
வாரம் உங்க
பர்த் டே வரும்
போது நைலக்ஸ்
போதுங்க...!

நமக்கு மட்டுமா மதன் ஜோக்ஸ் பிடிக்கிறது?
கரையானுக்கும்தான்!

“எப்படிடா இது மேலே
ஏறினே? சொல்லித் தொலை!”

“அதெல்லாம் உங்களுக்கு
சொல்லித்தர மாட்டேன்...!”

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

கன்னத்தில் அடிக்குமடி முத்தத்தாலே வேண்டுமடி..
மத்ததெல்லாம் உன்னுடைய இதழ்களின் இஷ்டப்படி.....
ஸ்ரீராம்

41 வயதாகும் கார்த்திக் தமிழ்க் குடும்பத்தில்
பிறந்தவர். முறையாக இசை கற்றவர். அவர்
நண்பரின் உறவினரான பாடகர் ஸ்ரீனிவாஸ் மூலம்
தூண்டப்பட்டு மேலும் இசை கற்று ரஹ்மானிடம்
அவராலேயே அறிமுகப் படுத்தப் பட்டார்.

ஹிந்தியில் பு(க்)கார் படத்துக்காக புதிய குரல்களைத்
தேடிக்கொண்டிருந்த ரஹ்மான் இவர் குரலை டிராக் பாட
உபயோகித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார். அடுத்த ஹிந்திப்
படத்தில் இவருக்கு ஒரு உச்சஸ்தாயியில் பாடும் ஆலாபனை
ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

பின்னர் தமிழில் பிரசாந்த் நடித்த ஸ்டார் படத்துக்காக முதல் பாடல் வெளிவந்திருக்கிறது. பின்னர் இளையராஜா, வித்யாசாகர், மணிசர்மா, ரஹ்மான், என்று அனைவர் இசையிலும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் பாடி இருக்கிறார். சில படங்களுக்கு இசையும் அமைத்திருக்கிறார். உதாரணம் அரவான்.

இசைவிழா சமயத்தில் கர்னாடக சங்கீதப் பாடல்களை நவீன இசைக்கருவிகளுடன் இவர் பாடி

இருந்ததை ஒருமுறை கேட்டிருக்கிறேன்.

ரசித்திருக்கிறேன். அப்புறம் பி பி ஸ்ரீனிவாஸ் அவர்களுக்கு அஞ்சலியாய் ஒரு நிகழ்ச்சி. அதில் அவரது பாடல்களை சில வரிகளாய் பாடி இருந்தார். நன்றாய் இருந்தது.

என் இளைய மகன் இவர் ரசிகன் என்பதால் சில பாடல்கள் கேட்டிருக்கிறேன், ரசித்திருக்கிறேன். முக்கியமாய் ஏழாம் அறிவு படத்தில் வரும் 'முன் அந்தி சாரலில்', வேங்கை படத்தில் வரும் 'காலங்கார்த்தாலே' போன்ற பாடல்கள். தில்லுமுல்லு படத்தில் எஸ் பி பி பாடிய 'ராகங்கள் பதினாறும்' பாடலை கார்த்திக் மீண்டும் பாடி வரவேற்பைப் பெற்றாலும், எனக்கு எஸ் பி பி வெர்ஷனே பிடித்திருந்தது.

'மாலைப்பொழுதில் மயக்கத்திலே' படத்தில் அவர் பாடிய 'என்னுயிரே' பாடலை ரசித்திருக்கிறேன் என்று என் இளையவன் எனக்கு நினைவூட்டுகிறான்.

இளையராஜா இசையில் அவர் பாடிய இரண்டு பாடல்களை இன்று பகிர்கிறேன். இளையராஜா இசை மோகமிழந்து போன காலகட்டத்தில் இந்தப் பாடல்கள் இரண்டும் மறுபடியும் அவரை நினைக்க வைத்தன. பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று

வெற்றிபெற்றன. இசை வெளியாவதற்கு முன்னதாகவே 22 மில்லியனுக்கு விற்பனையாயினவாம் ஆடியோ உரிமை.

கௌதம் மேனன் படம் 'நீதானே என் பொன்வசந்தம்'. ஜீவா, சமந்தா, சந்தானம் நடித்த படம் ரசனையாய் இருந்தாலும் கௌதம் மேனனின் வழக்கமான பாணி வசனங்கள் சற்றே எரிச்சலடைய வைக்கும். சில காட்சிகளை ரசித்துப் பார்க்கலாம்.

இந்த இரண்டு பாடல்களுமே ஒரு சுவாரஸ்யமான சூழ்நிலையில் வெளிப்படுவதாய் காட்சி அமைப்பு. காட்சியையும் ரசிக்கலாம். பாடலின் இடையில் வரும் டயலாக் கடுப்பேற்றும்!

2012 ல் வெளிவந்த படம். ஏகப்பட்ட விருதுகளை அள்ளிக் குவித்தது.

"காற்றைக் கொஞ்சம் நிற்கச் சொன்னேன்.."

இன்று பகிரப்போகும் முதல் பாடல். பாடல்கள் நா முத்துக்குமார் எழுதி இருக்கிறார்.மேனனின் ஆஸ்தான பாடலாசிரியர் தாமரையை விட்டு விட்டு நா முத்துக்குமார் பக்கம் வந்திருந்தார்!

1975 ல் ஏழ்மையான குடும்பத்தில் பிறந்திருந்த முத்துக்குமார் பாலுமஹேந்திராவிடம் நான்கு வருடங்கள் பணிபுரிந்திருக்கிறார். பின்னர் மலபார் போலீஸ் படத்துக்காக முதல் பாடல் எழுதி இருக்கிறார். கிரீடம், வாரணம் ஆயிரம் படங்களுக்கு கதை வசனம் எழுதி இருக்கிறார். ஆனால் மஞ்சள் காமாலை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு 2016 ல் மறைந்தார்.

இந்தப் பாடலில் பல்லவியைவிட சரணங்கள்
கேட்பதற்கு சுவாரஸ்யமாய் இருக்கும்.

காற்றைக் கொஞ்சம் நிற்க சொன்னேன்
பூப்பறித்து கோர்க்க சொன்னேன்
ஒடி வந்து உன்னை சந்திக்க.
மெத்தை ஒன்று தைக்க சொன்னேன்,
மேகம் அள்ளி வைக்க சொன்னேன்,
கண்ணை மூடி உன்னை சிந்திக்க.

சுற்றும் பூமி நிற்க சொன்னேன்...
உன்னை தேடி பார்க்க சொன்னேன்...
உன்னை பார்த்து கேட்க சொன்னேன்
என்னை பற்றி கேட்க சொன்னேன்,
என் காதல் நலமா என்று..

நேரில் பார்த்து பேசும் காதல் ஊரில் உண்டு ஏராளம்.
நெஞ்சில் பார்த்து பேசும் காதல் நின்று வாழும் எந்நாளும்.
தள்ளி தள்ளி போனாலும் உன்னை எண்ணி வாழும் ஒரு
ஏழை இதயம் நெஞ்சத்தை பாரடி..
தங்க மெத்தை போட்டாலும் உன் நினைவில் என்றும்
தூக்கம் இல்லை ஏன் என்று சொல்லடி...
சாத்தி வைத்த வீட்டில் தீபம் ஏற்றி வைக்க நீ வா.
மீதி வைத்த கனவை எல்லாம் பேசி தீர்க்கலாம்.. ஹே ஹே
ஹே...

மின்றிலா 067

நேற்று எந்தன் கன்வில் வந்தாய் நூறு முத்தம் தந்தாயே...
காலை எழுந்து பார்க்கும் போது கண்ணில் நின்று
கொண்டாயே..

பார்த்து பார்த்து எந்நாளும் பாதுகாத்த என் நெஞ்சில்
என்ன மாயம் செய்தாயோ சொல்லடி
உன்னை பார்த்த நாள் தொட்டு
எண்ணம் ஓடும் தறிகெட்டு..

இன்னும் என்ன செய்வாயோ சொல்லடி
என்னை இன்று மீட்கத்தான் உன்னை தேடி வந்தேனே..
மீட்டபோதும் மீண்டும் நான் உன்னுள் தொலைகிறேன்...

>>>>>>> காணொளி சுட்டி

=====

முதல் பாடலைவிட இன்னும் அழகான பாடல் இரண்டாவது
பாடல்.

என்னோடு வா வா என்று சொல்ல மாட்டேன் என்னும் இந்தப்
பாடல் அழகான காதல், குறும்புப் பாடல். சமந்தாவின்
ஊடலும், கோபமாய்க் காட்டிக் கொண்டாலும்
ஜீவாவைத் தேடும் காதலும் காட்சியையும்
அழகாக்கும். பாடலை வெகுவாக ரசிக்க வைப்பது
கார்த்திக்கின் புதிய, இளமையான குரல்.

என்னோடு வா வா என்று சொல்ல மாட்டேன்
உன்னை விட்டு வேறு எங்கும் போக மாட்டேன்
நீ என்னோடு வா வா என்று சொல்ல மாட்டேன்
உன்னை விட்டு வேறு எங்கும் போக மாட்டேன்

மின்நிலா 067

செல்ல சண்டை போடுகிறாய் தள்ளி நின்று தேடுகிறாய்
ஆ ஆ ஆ அன்பே என்னை தண்டிக்கவும்
புன்னகையில் மன்னிக்கவும்
உனக்கு உரிமை இல்லையா

கன்னம் தொடும் கூந்தல் ஒதுக்க
நீ சாய்வதும் என்னை கொஞ்சம் பார்க்கதானடி
கண்ணை மூடி தூங்குவதை போல் நீ நடிப்பது
எந்தன் குரல் கேட்கதானடி
இன்னும் என்ன சந்தேகம் என்னை இனி எந்நாளும்
தீயாக பார்க்காதடி
சின்னப் பிள்ளை போல நீ அடம்பிடிப்பதென்ன சொல்ல
என்னை விட யாரும் இல்லை அன்பு செய்து உன்னை
வெல்ல

சண்டை போட்ட நாட்களைத்தான்
எண்ணி சொல்ல கேட்டு கொண்டால்
கணக்கும் பயந்து நடுங்கும்

காதலுக்கு இலக்கணமே தன்னால் வரும்
சின்ன சின்ன தலைக்கணமே
காதல் அதை பொறுக்கணுமே
இல்லையெனில் கட்டி வைத்து உதைக்கணுமே
உன்னுடைய கையாலே தண்டனையை தந்தாலே
என் நெஞ்சம் கொண்டாடுமே

மின்நிலா 067

கன்னத்தில் அடிக்குமடி முத்தத்தாலே வேண்டுமடி
மத்ததெல்லாம் உன்னுடைய இதழ்களின் இஷ்டப்படி
எந்த தேசம் போனபோதும் என்னுடைய சொந்த தேசம்
உனது இதயம் தானே

>>>>>>> [காணொளி சுட்டி](#)

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

இந்த வார நல்ல செய்திகள்

கொரோனா காரணமாக சம்பாதிக்கும் தலைமையை இழந்த குடும்பங்களை தாங்கிப் பிடிக்கும் புனிதப்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது சாரதா அறக்கட்டளை.

சென்னையைச் சார்ந்த சாரதா அறக்கட்டளையின் நிறுவனராக உஷா ஸ்ரீதர் இருக்கிறார் தங்களுக்கு புகழோ விளம்பரமோ தேவைப்படாத பல நல்ல உள்ளங்களைக் கொண்டவர்கள் இவரோடு இணைந்து பணியாற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தங்களது வருமானத்தில் ஒரு பங்கை அறக்கட்டளைக்கு வழங்கி அதன் மூலம் சிறிதும் பெரிதுமாக தங்களால் முடிந்த நற்பணிகளை செய்து வருகின்றனர்.

=====

வீட்டில் சும்மா இருந்து பொழுதை கழிக்கும் பெண்கள் பலர் மத்தியில் உருப்படியாக நேரத்தை செலவிட்டு வருவது பற்றி கோவை பெண் அப்ரிதா: கல்யாணத்திற்கு பின், குமரி மாவட்டம் மார்த்தாண்டத்தில் 'செட்டில்' ஆகி விட்டேன். என் கணவர், 'ஷூ' தயாரிக்கும் நிறுவனம் வைத்து உள்ளார். அவரின் நிறுவனத்திலிருந்து காலணிகளை வாங்கி வந்து, சமூக வலைதளங்களில் எனக்கு பரிச்சயமான நண்பர்கள், உறவினர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப, நிறம், 'டிசைன்' போன்றவற்றை மாற்றி 'பிசினஸ்' செய்கிறேன். இதற்காக, 'இன்ஸ்டாகிராம்' சமூக வலைதளத்தில், 'காலணி' என்ற பெயரில் ஒரு பக்கத்தை திறந்து, அதில் நான் தயாரித்த காலணிகளின் படங்களை போட்டு வருகிறேன். 'ஆர்டர்'கள் குவியத் துவங்கி விட்டன. துவக்கத்தில் என் கணவரின் தொழிலில் ஒரு பகுதியாக இயங்கி வந்த நான், இப்போது தனியாக தொழில் நடத்தும் அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டேன். சினிமா பிரபலங்கள் பலருக்கும், அவர்கள் விரும்பிய டிசைனில் காலணிகள் உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளேன். இப்போது, மாதம் 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் பிசினஸ் செய்கிறேன். சென்னை பெண் சீரின்: படித்தது எம்.பி.ஏ., கல்யாணத்திற்கு பின், என் கணவர் நடத்தி வந்த 'ரெஸ்டாரென்ட்' பிசினசை பார்த்து வந்தேன். கொரோனா ஊரடங்கால் ரெஸ்டாரென்டை மூட வேண்டிய நிலைமை வந்து விட்டது. அந்த நேரத்தில் புதிதாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என எண்ணினேன்.

ஊரடங்கு தளர்வு அறித்த நாட்களில் மீன் வாங்க மக்கள் கூட்டம் குவிவதை பார்த்தேன். ஆன்லைனில் மீன் வியாபாரம் செய்தால் பலரும் வாங்குவரே என எண்ணி, இணையதளம் ஒன்றை உருவாக்கி, அதில் மீன்களை பட்டியலிட்டேன்.சென்னை காசிமேடு, கோவிலம்பாக்கம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மீனவர்களை தொடர்பு கொண்டு, கடலில் அவர்கள் பிடித்து வரும் மீனை, 'பிரெஷ்'ஷாக என்னிடம் தர கேட்டுக் கொண்டேன்; அதன்படி அவர்களும் கொடுத்தனர்.முதல் நாள் இரவு வரை ஆர்டர்களை வகைப்படுத்தி, அவர்கள் விரும்பும் மீன்களை அதிகாலையில்

மின்னிலா 067

வாங்கி வந்து, கழுவி சுத்தம் செய்து, சுகாதாரமாக 'பேக்' செய்து, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர்களின் வீடுகளுக்கு சென்று கொடுக்கும் தொழிலில் இறங்கினேன். முதலில் ஒரு சில கிலோ மீன்களைத் தான் விற்க முடிந்தது. இப்போது தினமும் 75 கிலோவுக்கு மேல் விற்பனையாகிறது. இவ்வளவும் சென்னையின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் மட்டுமே பிசினஸ் செய்கிறேன். வெறும் 30 ஆயிரம் ரூபாயில் துவங்கிய பிசினஸ் இப்போது, மாதம் 7 லட்சம் ரூபாய்க்கும் மேல் விற்பனையாகிறது. சும்மா வீட்டில் இருந்தால் இவ்வளவு பணம் கிடைக்குமா... பெண்கள் தங்களால் இயன்ற தொழிலை, சமூக வலைதளங்களின் உதவியுடன் செய்தால் வெற்றி நிச்சயமே!

=====

குழந்தை ஒன்றின் இருதய சிகிச்சைக்காக ஒலிம்பிக்கில் கிடைத்த வெள்ளிப்பதக்கத்தை ஏலம் விட்ட போலந்து நாட்டு விராங்கனை

டோக்கியோ ஒலிம்பிக்கில் ஈட்டி எறிதல் பிரிவில், பெண்களுக்கான போட்டியில் வெள்ளிப்பதக்கம் வென்ற மரியாதான் (Maria Andrejczyk) இன்று விளையாட்டு உலகின் சென்சேஷன். தன்னுடைய செயலால் வானளவு உயர்ந்து நிற்கிறார்.

போலந்தில் கடந்த சில நாட்களுக்கு முன் பிறந்து எட்டு மாதமே ஆன மிலோசெக் மலிசா என்ற ஆண் குழந்தைக்கு உடனடியாக இருதய சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று மருத்துவர்கள் கூறிவிட்டனர். அதற்கு தேவையான தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? 3,85,088 டாலர். அதாவது, இந்திய ரூபாய்க்கு கிட்டத்தட்ட 3 கோடி. இந்த தகவலை பேஸ்புக் மூலம் அறிந்த மரியா, அந்த குழந்தைக்கு எப்படியாவது உதவி புரிய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார். அதற்கு, ஒலிம்பிக் போட்டியில் தான் வென்ற வெள்ளிப் பதக்கத்தை ஏலம் விட முடிவு செய்தார்.

எனினும், 3 கோடி ரூபாயில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட தொகையை குழந்தையின் பெற்றோர்கள் ஆன்லைன் மூலம் திரட்டி விட்டனர். மீதமுள்ள தொகையை தன் பதக்கத்தை ஏலம் விடுவதன் மூலம் திரட்ட முடிவு செய்தார். இதுகுறித்து அவர், "பதக்கத்தின் உண்மையான மதிப்பு என்றும் என் இதயத்தில் இருக்கும். பதக்கம் என்பது வெறும் பொருள்

மட்டுமே. ஆனால், பலருக்கு அது மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தது. என்னுடைய வீட்டில் இருந்து தூசி அடைவதை விட இந்த வெள்ளிப் பதக்கம் ஒரு உயிரை காப்பற்றட்டும். அதனாலேயே நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற இதை ஏலத்தில் விட முடிவு செய்தேன்" என்று தன் பதக்கத்தை ஏலத்தை விடுத்தார்.

இந்நிலையில், போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த Zabka எனும் சூப்பர் மார்க்கெட் நிறுவனம் 1,25,000 அமெரிக்க டாலர் செலுத்தி அவரது மெடலை ஏலத்தில் வென்றது. இதனை தன்னுடைய இன்ஸ்டாகிராம் பக்கத்தில் அறிவித்தார் மரியா. குழந்தையின் பெற்றோரிடம் அந்த பணத்தையும் அவர் ஒப்படைத்தார். இதில் வியக்கத்தக்க மற்றொரு தகவல் என்னவெனில், ஏலத்தில் வென்ற அந்த சூப்பர் மார்க்கெட் நிறுவனம் வெள்ளிப் பதக்கத்தை மீண்டும் மரியாவிடமே கொடுத்துவிட்டது. இதுகுறித்து அந்த நிறுவனம், "மரியாவின் மனிதநேயத்தை நாங்கள் மனதார பாராட்டுகிறோம். டோக்கியோவில் வென்ற அவரது வெள்ளிப் பதக்கம் என்றும் அவரிடமே இருக்கட்டும்" என்று கூறி நெகிழ வைத்திருக்கிறது.

=====

எங்கள் Blog – பதிவின் சுட்டி

நான் படிச்ச கதை - ஸ்ரீராம்

“ விடை ” - ஒரு வித்தியாசமான கதை.

சமீபத்தில் சிலிகான் ஷெல்பில் ஆர்வி பகிர்ந்த இந்த சிறுகதை என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. ஏதோ ஓர் வகையில், ஒரு கவர்ச்சியில். நாம் எல்லோருக்குமே சில மர்மங்களை அறிவதில் விருப்பமிருக்கும். பழங்கால ரகசியங்களை அறிவதில், அல்லது அது தொடர்பாக செல்லும்போது ஏற்படும் அனுபவங்களில்...

தருணாதித்தன்	எழுதி	இருக்கும்	இந்தக்	கதை
சொல்வனத்தில்	இருக்கிறது.	உங்களில்	பலர்	
ஏற்கெனவே கூட	இந்தக்		கதையைப்	

படித்திருக்கலாம். தருணாதித்தன் யார் என்று எனக்குத் தெரியாது. இப்போதுதான் படித்தேன் - ஆர்வியின் அறிமுகத்தில்.

எதிர்காலக் கதையாக சுஜாதா கூட திமலா போன்ற கதைகளை எழுதி இருக்கிறார். இது வேறு ரகம்.

கதையில் காலம் சொல்லப்படவில்லை. உங்கள் யுகங்களால் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் முடிவு?

வங்கக்கடலில் அந்தமான் தீவுகளுக்குத் தெற்கே இருக்கும் திரிவிக்ரமன் தீவில் இருக்கும் ஸ்வாமியை சந்திக்கச் செல்கிறார்கள் ரஜினியும் சத்யாவும். அங்கு கிளம்பும்போதே மொபைல் போன் எல்லாம் முன்னரே வாங்கிவைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். இந்த ஸ்வாமியைப் பற்றி அறிய வருவதே ஒரு விதி. அதாவது உங்களுக்குத் தெரியவேண்டும் என்று இருந்தால்தான் அவர் பற்றி நீங்கள் அறிவீர்கள். அதே போல சிரமம், அவர்களைத் தொடர்பு கொள்வதும், அவர்கள் இருக்குமிடம் செல்வதும்.

சத்யாதான் அதைக் கவனித்து விசாரித்தாள். “ அங்க போய்ப் பாருங்க, வாமன சுவாமியின் தத்துவம் மிக அரிதானது, த்ரிவிக்கிரமன் தீவு எல்லோரும் வாழ்க்கையில் பெற வேண்டிய அனுபவம் “ என்றார்.

“ அவங்க வெப் சைட் இருக்குதா ? இல்ல ஃபேஸ் புக்குல இருக்காங்களா ?

“ அவங்க இன்டெர் நெட்டிலோ , டீவியிலோ, பத்திரிகைகளிலோ விளம்பரம் கொடுப்பது இல்லை”

“அப்ப எங்க விவரம் கிடைக்கும் ?”

“வேளை வரும்போது சுவாமி தானாக அழைப்பார் “

அழைப்பு வரும் முன் சில கேள்விகள் வரும். அதற்கு தரும் விடைகளை பொறுத்தே அழைப்பு வரும்.

இப்போது இவர்கள் கண்ணில் இந்த விளம்பரம்
பட்டுவிட்டதால் இவர்களும் விதிக்குள்
நுழைந்திருக்கிறார்கள் என்று
சொல்லலாமா? நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

வினாக்கள் வந்தன

- 1) கையில் நூறு கோடி ரூபாய் பணம் இருந்தால் ,
வாழ்க்கையில் அடுத்து என்ன செய்வாய் ?
- 2) உனக்கு ஆயுள் இன்னும் நூறு நாள்தான் என்றால்
வாழ்க்கையில் அடுத்து என்ன செய்வாய் ?
- 3) அதற்குத் தடையாக இருப்பது எது ?

சத்யாவுக்கு அன்றைக்கே இரவில் தூக்கம் வரவில்லை. முதல் இரண்டு கேள்விகளுக்கு ஓரளவு பதில் தெரிகிற மாதிரி இருந்தது. உலகம் முழுவதும் சுற்ற வேண்டும், நடனம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அதுவும் ரஷ்ய நாட்டு பாலே, இமய மலையில் நதிக்கரையில் பாறை மேல் அமர்ந்து தியானம் செய்ய வேண்டும், ஏதாவது சரணாலயத்தில் அனாதையான விலங்குகளைப் பராமரிக்க வேண்டும், தெருவில் ஒரு வண்டியில் இட்லிக்கடை நடத்த வேண்டும், பட்டியல் நீண்டது. மூன்றாவது கேள்விக்கு விடை

உறுத்தியது. நள்ளிரவில், விடியற்காலையில் விழித்துக் கொண்டு யோசித்தாள்.

திரிவிக்ரமன் தீவுக்கு சென்று விடுகிறார்கள். அவர்களை அழைத்துச் சென்ற ஹெலிகாப்டர் பறக்கும்போது அந்தத் தீவில் தெரியும் மாபெரும் பெருமாளின் சுண்டுவிரல் சைசில் இருக்கிறதாம்.,

ஒரு ஸ்வாமி வரவேற்கிறார்

“ வாருங்கள், த்ரிவிக்கிரமன் தீவுக்கு நல்வரவு. இங்கே உங்களுக்கு நிறைய அனுபவங்கள் காத்திருக்கின்றன “ என்றார் புன்னகையுடன்.

அவர்களைத் தங்கும் குடிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

“இன்று மாலை நீங்கள் சங்கத்துக்கு வரலாம், அது வரை ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இப்படியே கடற்கரையில் வேண்டுமானால் காலாற நடக்கலாம் “

அறை சுத்தமாக வசதியாக இருந்தது, அறையில் வெட்டி வேர் மாதிரி ஒரு மூலிகை வாசம்.

துறவி ஒரு பக்கம் இருந்த தண்ணீர்ப் பானையைக் காண்பித்தார். “ இதில் இருக்கும் தண்ணீரையே குடியுங்கள், இயற்கையான மலை அருவித் தண்ணீர். இங்கே மினரல் வாடர் பாட்டில்கள் கிடையாது “

தண்ணீரும் மூலிகை மணத்துடன் புத்துணர்ச்சியாக இருந்தது.

கடற்கரையில் நடந்து விட்டு மதிய உணவுக்குப் பின் அருவித் தண்ணீரைக் குடித்து விட்டு சுகமாக தூக்கம் வந்தது.

அந்த இடத்தைச் சுற்றி பார்த்தபின் மறுநாள் வாமன ஸ்வாமியைப் பார்க்கிறார்கள், அவர் உரையைக் கேட்கிறார்கள். அவர் அந்தத்தீவில் இரண்டு இடங்களுக்குச் செல்லச் சொல்கிறார். சில கேள்விகள், சந்தேகங்களுக்குப்பின் தனித்தனிக் குழுவாக இரண்டு இடங்களுக்குச் செல்கிறார்கள்.

சத்யா சென்ற இடத்தில தன்னையே மறக்கிறாள்.

மறுநாள் கேள்வி வருகிறது..

“வாங்க, எங்க உங்கள் கணவர் வரவில்லையா ?”

“இல்ல அவர் கடற்கரையில் இப்படியே ஒரு நடை போனாரு
“

“சொல்லுங்க உங்க அனுபவம் எப்படி இருந்தது ? எங்கல்லாம் போனீங்க ?”

“வாழ்க்கையிலேயே மறக்க முடியாத அனுபவம், மிக்க நன்றி
“

“ மறுபடியும் அனுபவத்துக்கு விருப்பமா ?”

மின்றிலா 067

“கட்டாயம், எனக்கு இங்கேயே இருந்து விட வேண்டும் என்று
தோன்றுகிறது

“அப்படித்தான் நிறையபேர் கேட்கிறார்கள், நீங்கள் யோசித்து
செய்ய வேண்டிய முடிவு “

இதை எதிர்பார்க்காத சத்யா யோசித்து சில கேள்விகள்
கேட்கிறாள். பின்னர் அவள் சொல்வது எதிர்பாராதது!

>>>> இங்கு சென்று படித்துப் பாருங்களேன்...

எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி

மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல

மின்றிலா 067

பேசும் படங்கள் :: kgy Raman

KGy Raman அனுப்பிய படங்கள் தொடர்கின்றன.

மின்றிலா 067

வழக்கமாக நடை பயிற்சி செல்லும்போது உட்கார்ந்து சிறிது ஓய்வு எடுக்கின்ற ஆசனத்தில் வேறு ஒருவர் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்!!

மின்றிலா 067

மின்நிலா 067

ரொம்ப நாட்களாக இந்த சாவி இந்த மரத்தில் இப்படித் தொங்கிக்கொண்டுள்ளது. எப்படி வந்தது, யார் தொங்கவிட்டார்கள், ஏன் என்றெல்லாம் தெரியவில்லை.

மின்றிலா 067

கீழ் வரும் படம், மும்பை தாஜ் ஹோட்டல் (வேறொருவர்)
எடுத்து அனுப்பிய படம்.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

